

Wereldsgezindheid

Oorzaken, gevolgen en het geneesmiddel

door: R.E.

Inleiding

Ongeveer 150 jaar geleden behaagde het de Heer de Zijnen door het Woord te laten begrijpen:

1. dat Hij zou wederkomen. Andere waarheden werden tegelijk terug gevonden. Bijv. die betrekking hebben op;
2. het lichaam van Christus en op;
3. de tegenwoordigheid van de Heilige Geest.

Met als gevolg, dat vele gelovigen zich rekenschap gaven, dat de enige weg voor de christenen was, afzondering van de wereld in zijn drie vormen:

1. sociaal,
2. politiek en
3. godsdienstig

Diegenen die op die manier het ware karakter en de ware roeping van de Gemeente verwerklijkten, begonnen samen te komen in alle eenvoud ter gedachtenis van de Heer Jezus Christus in de breking van het brood en tot aanbedding van de Vader in geest en waarheid.

In een gehele morele afzondering werd dit hersteld. Als deze toestand gehandhaafd moest blijven, moet er dan heden nog dezelfde afzondering zijn? Natuurlijk!

Maar zien we geen tekenen, dat de wereld steeds meer ingang bij ons vindt. Ons langzamerhand overweldigt? Er is veel meer verslapping dan vroeger. Wat men vroeger niet toegelaten zou hebben, wordt nu wel toegelaten. Misschien zelfs aanbevolen. De snelheid, om de mode te volgen. De snelheid, waarmee alles wat populair is, door het volk van God wordt aangegrepen en als gezond wordt beschouwd. Het zijn allemaal aanwijzingen, meer of minder duidelijk, dat de scheidslijn langzaam maar zeker wordt uitgewist.

Richteren 2:7-11 zegt dat de kinderen Israëls: *“den HEERE, al de dagen van Jozua, en al de dagen der oudsten, die lang geleefd hadden na Jozua; die gezien hadden al dat grote werk des HEEREN, dat Hij aan Israel gedaan had.”*... ..*“zo stond er een ander geslacht na hen op, dat den HEERE niet kende”*... ..*“zij dienden de Baäls.”*

We vinden hierin een les en een waarschuwing. Wat een droeve dag was dat, toen de waarheid ophield, afzondering voort te brengen! Dat gevaar bedreigt ons. De tekenen daarvan ontbreken niet. Ja, het is al in ons midden aanwezig. Als we het onderwerp van wereldsgezindheid overdenken is het nuttig:

1. te zoeken naar de oorzaken ervan.
2. tenminste enkele gevolgen ervan op te noemen.
3. een geneesmiddel of tegengif aan te wijzen.

De oorzaken

(a)

Wat zijn de oorzaken ervan? Waarom zijn we wereldsgezind? De eerste oorzaak zit diep geworteld in het menselijk hart. Dat is de eigenliefde, het egoïsme. Is wereldsgezindheid in een of andere vorm niet het zoeken van wat het eigen ik behaagt? Als dit egoïsme totaal afwezig was, zou wereldsgezindheid een onmogelijkheid zijn. Maar dit beginsel is al even oud als het menselijk geslacht. Het liet zich al zien in e hof van Eden, want het egoïsme kenmerkt de zonde van onze eerste ouders. *“En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at.”* (Gen.3:6)

God is hier helemaal buiten beschouwing gelaten in de gedachte van Eva. Zijzelf wordt haar eigen middelpunt en voorwerp van overweging. En zo is het altijd met de mens geweest, voor zover hij mens is. Wat een verschil met de Heer Jezus, toen Hij verzocht werd. Satan doet iedere keer een beroep op het persoonlijk belang. Maar dat bestond niet in Hem.

Als we vragen: Waarom zijn we wereldsgezind? Is het antwoord in de eerste plaats: *“Omdat we egoïsten zijn.”* We kunnen in feite niet eerder op houden wereldsgezind te zijn, dan wanneer God voor ons het middelpunt zal worden, in plaats van wijzelf. Laten we allemaal doordrongen zijn van deze waarheid, van zoveel belang en toch zo eenvoudig!

(b)

Moet de eerste en voornaamste oorzaak gezocht worden in onze eigen harten. Andere oorzaken bevinden zich in alles wat ons omringt. Nooit heeft de wereld er betoverender uitgezien. Het lijkt of Satan nu een uiterste poging doet, om ze er nog mooier te maken, om ze te verbeteren, om de christenen te laten geloven, dat ze in de grond niet zo slecht is en om de christenen hun waakzaamheid te laten verliezen.

(c)

De kinderen van God lopen altijd het gevaar beïnvloed te worden door de geest van de tijd, die tegenwoordig de geest van plezier is. Als het Woord spreekt over de tegenwoordige dagen, zegt het ons niet alleen, dat de mensen egoïsten¹ zijn, wat het wezen vormt van de wereldsgezindheid. Maar het beschrijft ze als liefhebbers van genot of van vermaak, meer dan liefhebbers van God (2Tim.3:2-4)

Als dat de atmosfeer is, die ons omringt – en helaas ze kenmerkt zelfs de godsdienstige wereld – lopen wij dan niet het gevaar door haar besmet te worden? De Schrift veroordeelt niet alle genoeg. De lichamelijke oefening is een “nuttig” genoeg, weliswaar voor weinig nut en voor korte tijd. Maar men moet maat houden en niet vergeten het “meer” dan liefhebbers van God.

Als we onszelf maar meer afvroegen: Is er iets, dat ik meer liefheb dan God? Dikwijls steekt het kwaad niet in de dingen zelf, maar in het feit, dat wij die dingen de plaats laten innemen, die Hij alleen moest vervullen.

(d)

Er zijn nog heel wat andere dingen, dan wat men de genoegens noemt. Ze kunnen droevige gevolgen hebben voor ons, als wij er niet zorgvuldig voor waken. Onze bekwaamheid bijvoorbeeld, de mode, die men wil volgen. Dan de zaken waarin we zijn verwickeld en die dikwijls vele uren beslag leggen op al onze gedachten en lichaamskracht, vooral als er in ons niet is de vastberaden beslistheid: eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid te zoeken en het geloof, dat alle andere dingen ons er bij gegeven zullen worden.

(e)

Ook de afwezigheid van vervolging en de mogelijkheid, die wij hebben om op goede voet met de wereld te leven, worden ons gemakkelijk tot een valstrik. Hoeveel personen kennen wij, van wie de achteruitgang van de godsvrucht en de wereldsgezindheid toegeschreven kunnen worden aan hun succes in het leven. Het is moeilijk afgezonderd van de wereld te leven, als men veel voorspoed geniet.

Zijn dat niet de oorzaken van wereldsgezindheid? Moeten wij ons niet ernstig afvragen, als we in de tegenwoordigheid van Hem, met wie wij te doen

hebben, tot hoever deze oorzaken ons hebben beïnvloed? Met zoveel dingen, die ons aftrekken van de smalle weg van afzondering, hoe noodzakelijk is het op onze hoede te zijn. Op de eerste plaats in het bijzonder tegen de neigingen, die in onszelf aanwezig zijn.

De wereldsgezindheid is in onze harten, voordat ze in ons uiterlijk of in onze huizen zichtbaar wordt. Het is dus het hart, dat men met alle ijver moet bewaren. Als dat niet wereldsgezin is, is het goed mogelijk dat het overige het evenmin zal zijn.

De gevolgen

Nu de gevolgen van wereldsgezindheid.

Verlies van kracht in de prediking, in het gebed, in de eredienst, in het getuigenis voor de Heer. De mensen die er door aangetast zijn, bemerken er zelf nauwelijks iets van. Men is blind voor het feit dat zij zich steeds meer terugtrekken in de tegenwoordige dingen. Deze geleidelijke achteruitgang is misschien wel venijnigste vormen van de wereldsgezindheid.

Sommigen bevinden zich in de toestand van Lot, nadat hij Abraham had verlaten en vóór, dat hij in Sodom woonde. De goed bewaterde vlakten hebben dezelfde aantrekking voor hen [als de inwoners van Sodom]. Zij spreken de taal van Abraham, maar hun aangezichten zijn naar Sodom gericht. De wederkomst van de Heer is een leer, die ze nog vasthouden, maar de verwachting leeft niet in hun harten. Met genoeg lezen zij hun dagblad, maar hoe weinig kennen zij de voorbede voor anderen bij God, zoals Abraham dat deed. We zouden nog meer voorbeelden kunnen aanhalen, maar wij willen liever een punt naar voren brengen: het verlies, dat het onvermijdelijk gevolg is van de wereldsgezindheid.

Inderdaad, ze veroorzaakt geestelijke armoede. Weinig mensen geven zich rekenschap van de werkelijkheid van dit verlies. Natuurlijk, men kan het niet schatten aan het einde van het jaar, zoals men de verliezen berekent in een boekhouding. Maar wij bedriegen onszelf, als we menen, dat er geen verlies wordt geleden. Wereldsgezindheid is een totaal verlies voor de ziel en wel om de eenvoudige reden: “dat de wereld voorbij gaat en haar begeerlijkheid.”²

In Genesis 12 lezen we, dat Abraham afdaalde naar Egypte en in Genesis 13:3 hoe hij terugkwam. “*En hij ging, volgens zijn reizen, van het zuiden tot Beth-el toe, tot aan de plaats, waar zijn tent in het begin geweest was, tussen Beth-el, en tussen Ai;*” Alles wat er was gebeurd tussen zijn vertrek en terugkeer was verloren tijd. Hij was teruggekomen op hetzelfde punt, dat hij had verlaten.

Naomi, haar man en haar twee zonen gingen naar Moab (de wereld), maar welke belijdenis deed ze toen

¹ Zichzelf liefhebben

² 1Joh.2:17

ze terugkwam? “*Vol toog ik weg, maar ledig heeft mij de HEERE doen wederkeren*” (Ruth1:21)

En de geestelijke verliezen? Wie zou kunnen berekenen, het totale verlies, dat wereldsgezindheid van christenen henzelf heeft toegebracht en aan de mensen in het algemeen? Iemand heeft eens gezegd: “Ik verwonder mij er niet over, wat de mensen lijden, ik verwonder mij over wat ze verliezen.” In het begin van de Gemeente waren de gelovigen tevreden te lijden, liever dan te verliezen. Wij schijnen de voorkeur te geven aan verliezen boven lijden.

En welke verliezen zijn dat dan:

1. het verlies voor God, in het gemis van de gemeenschap van Zijn volk, omdat ze “onrein” zijn door de doden (Num.19:6-14) en daardoor het gemis van Zijn eredienst.
2. het verlies voor de persoon zelf. (Num.19:11-16) Verlies van vreugde, kracht groei; verlies van geestelijke kracht en frisheid; alles schijnt verouderd en smakeloos; in plaats van de zalving met de zuivere olie; een verlies van een kennis van God, dat steeds groter wordt, met al wat dat inhoudt.
3. verlies van tijd, maar een keer te gebruiken. Verloren aan dingen zonder resultaat, maar met teleurstelling. Terwijl al de schatten van wijsheid en kennis aan onze voeten liggen zonder dat we er veel aandacht aan schenken.
4. verlies door de invloed van onze openbaring op anderen.

Al het voorgaande zou al voldoende moeten zijn, maar we moeten ook denken aan, wat wij anderen laten verliezen. Meen niet, dat onze wereldsgezindheid, alleen ons zelf raakt. Kinderen ontdekken het spoedig bij hun ouders volgen het na. Hoeveel gezinnen, die getuigenissen waren voor de machtige genade van God, zijn bedroefd achtergelaten omdat de kinderen het getuigenis losgelaten hebben voor de wereld. In veel gevallen ligt de schuld niet alleen bij de kinderen.

Wat te zeggen van het gevolg op de wereld zelf, veroorzaakt door een werelds christendom. Wij hoeven alleen maar om ons heen te kijken. De zeldzaamheid van bekeringen. De algemene onverschilligheid. De verachting die velen hebben voor huidig christendom. We zien maar al te goed het niveau waarnaar de Gemeente is gevallen en haar absolute onmacht om heil of zegen te brengen.

Begint de een of andere kerk van belijdende christenen dat te merken? Ontdekken zij dat de wereldse bijkomstigheden van wat zij noemen “het kerkelijk leven” – liefdadigheid, bazaars, concerten, de duizend manieren om geld op te halen en plezier te organiseren – alles wel beschouwd, zonder nut zijn, behalve dan een middel om het vlees te dienen?

Laten we hopen, dat enkelen de waarheid duidelijk wordt. Zeker is, dat als men zulke methoden toepast,

zij hebben gewerkt onder werking van een vreselijk bedrieglijke schijn. Het is veel beter om net als Petrus te zeggen: “*Zilver en goud heb ik niet; maar wat ik heb, dat geef ik u*”³ dan zich te vereenzelvigen met een systeem, dat zich beroemt: “*Ik ben rijk en verrijkt en heb aan niets gebrek*”⁴ en dat toch niets te geven heeft, dat de moeite waard is.

Van welke kant we het verlies door wereldsgezindheid ook bekijken. Of het nu is tegenover God, onszelf of anderen, wij zijn onder de indruk van dit groot verlies. Laten we denken aan de woorden, hierboven aangehaald. “Ik verwonder mij er niet over, wat de mensen lijden, ik verwonder mij over wat ze verliezen.”

Het geneesmiddel

Laten we in het kort er één zoeken. Maar allereerst, laten we ons herinneren; dat de christen niet van deze wereld is. De woorden van de Heer laten daarover geen twijfel bestaan: “*Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben.*” (Joh.17:16) De Heer zondert hier voorgoed de Zijnen af van de wereld en verbindt ze met Zichzelf. Het is toch wel zeker, als wij belijden Christus te volgen, dan zijn we verplicht de plaats in te nemen, die Hij ons geeft. Hij vraagt ons, dat we in niets te verschillen van Hemzelf, want Hij zegt: “*zoals Ik niet van de wereld ben.*”

Als ik wereldsgezind ben, zonder ik mij in mijn hart af van Christus, van Hem, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. Laten vervolgens eens zien, wat Christus heeft gedaan, opdat we niet wereldsgezind zouden zijn. “*die Zichzelf heeft gegeven voor onze zonden, opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze eeuw, naar de wil van onze God en Vader,*” (Gal.1:4)

Zijn doel, met Zichzelf voor onze zonden te geven was, ons te bevrijden van de wereld. Waarom zouden wij het eerste deel van het vers wel aannemen en aan het tweede deel geen aandacht schenken? Waarom wel de vergeving aannemen en niet de bevrijding van de wereld? De wereld is boos en past niet bij de Vader, dus ook niet bij zijn kinderen en Christus heeft Zich expres overgegeven om ons daarvan te bevrijden. Moeten de kinderen een plaats zoeken, daar waar de Vader geen plaats heeft? Veel mensen zeggen, dat zij niet kunnen voortgaan in hun zonden, omdat Christus voor hen gestorven is. Maar Hij is ook gestorven om ons van de tegenwoordige boze wereld te bevrijden. Hoe kunnen we dan voortgaan met de wereld?

Galaten 1:4 betekent niet, zoals men het wel wil laten voorkomen: “dat Christus Zich heeft gegeven voor onze zonden, opdat we, nadat we ons hele leven in het genot van de wereld hebben geleefd, na onze dood

³ Hand.3:6

⁴ Op.3:17

kunnen ingaan in een betere wereld.” Maar het betekent en tegenwoordige, daadwerkelijke bevrijding van de wereld. De woorden van Paulus in dezelfde brief bewijzen het. “Maar ik wil volstrekt niet roemen dan alleen in het kruis van onze Heer Jezus Christus, door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld.” (Gal.6:14)

Er staan dus deze vier dingen tussen ons en de wereld:

1. De woorden van Christus: Zij zijn niet van de wereld.
2. Christus zelf: Die Zichzelf heeft gegeven om ons uit de boze eeuw te trekken.
3. De wil van de Vader: Naar de wil van onze God en Vader.
4. Het kruis van Christus: door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik de wereld.

Als we niets meer hadden, zouden deze vier dingen ons in zichzelf een tegengif geven, dat voldoende is tegen wereldsgezindheid. Om wereldsgezin te worden, moet men deze vier dingen met de voeten treden. Bent u daartoe bereid?

Maar ook het genot van de gemeenschap met de Vader en met de Zoon zal een aanvullende bescherming geven. Als we deze vreugde kennen, zullen we niet gauw toelaten dat de wereld er ons van berooft. Wat deze gemeenschap betekent een volheid van vreugde. (1Joh.1:4) “En deze dingen schrijven wij u, opdat onze blijdschap volkomen is.” De vreugde van de Vader is volkomen, die van de Zoon is volkomen en als onze gemeenschap met Hem is, zal onze vreugde ook volkomen zijn. Als we die eenmaal gesmaakt hebben, zal de wereld ophouden, bekoring voor ons te hebben.

De eerste Johannes brief stelt ons twee kringen voor, “die van de Vader” en “die van de wereld.” Christus vervult de eerste. Satan vervult de tweede. In de eerste smaken wij de goddelijke vreugde, als we leren wat de Zoon is voor de Vader. De tweede kring wordt bestuurd door de God van deze eeuw. Let op de beschrijving, die Johannes geeft, van de sfeer van deze wereld. Die wordt gekenmerkt door de duisternis. (1Joh.1:5) Dat wil zeggen, dat niets van wat God is, daar echt wordt gekend. Al wat daar gevonden wordt is:

- 1 begeerte van het vlees;
- 2 begeerte van de ogen;
- 3 hoogmoed van het leven.⁵

Daarna lezen we dat de wereld voorbijgaat en haar begeerte. In hoofdstuk 3:13 zien we de wereld vol haat tegen al wat van God is. En tenslotte in hoofdstuk 5:19, dat de hele wereld in de boze ligt. In welke van beide kringen kiezen wij te leven? Van Christus wordt gezegd, dat Hij in de schoot van de Vader is. De wereld ligt in de boze. Wat een verschil. Onze genegenheden

moeten zich hechten aan de een of andere sfeer, zij kunnen niet in allebei tegelijk zijn. “Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem.” (1Joh.2:15) als we het echte karakter van de wereld ontdekken, dat ze in de boze ligt, zouden we ons vol afschuw aan haar invloed onttrekken.

We hebben nog een kring of sfeer. “Wij weten dat wij uit de dood zijn overgegaan in het leven, omdat wij de broeders liefhebben.” (1Joh.3:14) Laten we de genegenheid met de godvrezende christenen aankweken. “Hebt de broeders lief” en u zult ervaren, dat deze betrekkingen in de familie van God een krachtige grens vormen tussen u en de wereld. Zulke genegenheden zijn altijd een teken van goede gezondheid. Een ziek schaap zondert zich gewoonlijk van de kudde af.

Behalve de vier dingen, die ons van de wereld scheiden: De woorden van Christus, Christus zelf, de wil van de Vader en het kruis van Christus. Zien wij, dat de gelovige zijn eigenlijke deel vindt in een sfeer buiten het uitgestrekte systeem, dat de wereld genoemd wordt.

Maar er is nog iets. Wij weten uit 1 Johannes 5:5 dat hij, die gelooft dat Jezus is de Zoon van God, overwinnaar is over de wereld. Laten we ons daar rekenschap van geven of anders zal de wereld overwinnaar worden over ons. Het is dan ook van het grootste belang, dat we goed begrijpen wat dat betekent: geloven, dat Jezus is de Zoon van God. Zonder tekst helemaal te willen verklaren, kan men wel zeggen, dat we, als we Jezus kennen als de Zoon van God, het bewustzijn hebben, dat we ons bevinden in de tegenwoordigheid van Hem, die voor en naar God algenoegzaam is en groot genoeg om ons God te openbaren. Deze openbaring van God is begrepen in deze naam: Zoon van God. Wij kennen Hem (en deze kennis maakt ons geluk uit) in Wie God al Zijn welbehagen heeft. Hem die niet van deze wereld is. De kracht, die ons zo'n openbaring geeft, maakt ons overwinnaar over de wereld.

Het is onmogelijk te eindigen zonder iets te zeggen over de tweede komst van de Heer. Deze waarheid is een van de schitterendste bewijzen dat de christen niet van deze wereld is. En als wij die waarheid zijn macht over onze ziel laten uitoefenen is dat, de krachtigste beweegreden om afgezonderd van de wereld te leven.

Aan de ene kant verwachten wij opgenomen te worden van deze wereld op een moment in de toekomst. Aan de andere kant verwachten wij de Zoon van God van de hemel, die het huidige systeem van de wereld omverwerpen zal om Zijn eigen koninkrijk te vestigen.

Wat het eerste onderwerp aangaat, is het voldoende zich te herinneren, dat de Heer op elk ogenblik kan neerdalen om ons op te nemen om Hem te ontmoeten in de lucht. Wij zullen alles achterlaten, wat we bezitten ook al onze bezigheden. Dat alles zal dan niet de minste waarde voor ons hebben. Laten we daarom nu al ze bekijken voor wat ze waard zijn.

⁵ 1 Joh. 2:16

Wat de tweede kant van de komst van de Heer aangaat, zijn er twee schriftpaatsen die in opvallend contrast met elkaar zijn. Hierover een korte opmerking. Beide vinden we in 2 Timotheüs 4 In vers 8 wordt gesproken over hen “*die zijn verschijning hebben liefgehad.*” En maar 2 verzen later lezen we in vers 10 over Demas die “*de tegenwoordige eeuw heeft liefgekregen.*”

Ieder christen heeft een van deze beide lief. Een ernstige voor elk van ons: Welke heb ik lief? God geve ons twee dingen:

- 1 Dat Hij ons laat zien wat het echte karakter, de wandel en het einde van deze tegenwoordige wereld is;
- 2 en dat Hij onze harten vestigt op Hem, die staat te komen; die alles zal omverwerpen en dat zal vestigen, wat naar de gedachte van God is.

Laten we in het bijzonder bestuderen, wat het Woord over dit onderwerp zegt. Als we zien hoe wankel de huidige dingen van de wereld zijn, dan zullen wij verlangen naar de verschijning van de Heer.

Tenslotte nog deze opmerking. Niet de uiterlijke scheiding van de wereld is voldoende om ons niet wereldsgezind te laten zijn. Het gaat er niet alleen om zich te onthouden van bezoek van plaatsen van werlds vermaak. Dat kan men heel goed nalaten en toch de wereld in zijn hart vasthouden. In het oog van God heeft hij, die zich schuldig maakt aan een laaghartigheid, die tot elke prijs het voordeel najaagt, die het meest mogelijke tracht te verdienen op elk terrein voor zich en zijn gezin, terwijl hij zich heel weinig het deel voor de Heer behartigt, even goed de geest van deze wereld, als hij die alleen vermaak zoekt. Dat vergeten wij dikwijls en wij stellen ons tevreden met de buitenkant van de drinkbeker schoon te maken, zonder de binnenkant aan te raken.

Dat de Heer mij en u bevrijd, niet alleen van elke vorm van wereldsgezindheid, maar ook van de geest van deze wereld. Dat Hij ons voortdurend herinnerd aan de woorden van Jakobus 1:27. “*Reine en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen te bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet van de wereld te bewaren.*”

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1955-132](#)

Titel: [La Mondanité](#)